

Helsinki joulukuun 24 p. 1931

Vapaaherra E. F. W r e d e

Suomen Sahanomistajayhdistys

S. Espland.2 H e l s i n k i

Keskustellessani suurpankkien johtajien kanssa Sahanomistajayhdistyksen sopimuksen tekoa Ruotsin ja Venäjän puutavaranviejien kanssa koskeva promemorian johdosta, oli se mielipide yleinen, että sitten kuin neuvottelut olivat tulleet nykyiselle asteelle ja Suomen taholta esitetyt vaatimukset pääasiallisesti olivat saaneet toisten maiden taholta hyväksymisen, neuvotteluja ei voida meidän puoleltamme keskeyttää, vaan on niitä jatkettava mahdollisimman edulliseen lopputulokseen. Mitä vientimäärien kontrollointiin tulee, pidettiin mahdollisena, että kukin pankki luottoa nauttivien asiakkaitten puolesta voi antaa sitoumuksen siitä ettei näiden yhteinen vientimäärä ylitä niille vahvistettavien vientimäärien summaa. Niinikään ovat pankit valmiit tarkasti seuraamaan sellaistenkin asiakkaittensa toimintaa, jotka eivät ole luotonsaamista riippuvaisia ja tästä toiminnasta antamaan tietoja esim. asianomaisille valtion viranomaisille. Muodollisen takuun antaminen siitä, ettei maan kokonaiskvoottia ylitetä katsottiin kuuluvan maan hallitukselle, jolla on mahdollisuus tarpeen tullen

viennin rajottamiseksi ottaa käytäntöön luvanantojärjestelmä.

Suunniteltiin^{up} tuotantojakoa eri toiminimien kesken ei pidetty täysin tarkoituksenmukaisena ja lausuttiin se käsitys, että jaon tarkistuksessa pankkien edustajat saattaisivat olla hyödyksi.

Sopimuksen suhteen esiteitiin se mielipide, että esim. venäläisestä raaka-aineesta Suomessa sahattua puutavaraa ei olisi laskettava Suomen kvoottiin koska se jo on otettu lukuun Venäjän kvootissa. Niinikään pidettiin toivottavana jonkunlaisia määräyksiä siitä, että jos joku maa ei voi tai halua täyttää koko kvoottinsa^a, mutta puutavarasta on kysyntää ja joku toinen maa olisi tilaisuudessa toimittamaan yli vahvistetun kvoottinsa, tällainen kvootin siirto tavalla tai toisella olisi mahdollinen.

Kunnioittaen